

Hvad angaaer den sidste Post, om Sandflugtens Dampning, saa maa jeg beklage, at den daværende Indenrigsminister saa tilbød modtog Overslagene fra flere locale Autoriteter, at der ikke kunde blive Tid til med nogen Nytte at revidere Overslagene, idet en saadan Revision i det Væsentlige maatte forudsætte, at man erhvervede Oplysninger om det, man ansaae for u vigtigt, for siden derefter at kunne afgjøre, hvor Meget der burde blive tilbage. Summen er iøvrigt i og for sig calculatorisk, og der er i de foregaaende Aar ikke brugt mere end 17,000 Rb. Jeg skal derfor ikke erklære mig imod, at den nu nedfattes. Naturligvis vil man, naar man faaer Bilagene tilbage, foretage en Revision, og skulde det da vise sig, at denne Sum ikke var tilstrækkelig, saa maa jeg bemærke, at disse Udgifter for den aller største Deel have en lovbestemt Charakter, det vil sige: de skulle udredes efter Loven, og hvor dette kan oplyses, er jo Ministeriet, efter de her vedtagne Grundsætninger, hvilket jo ogsaa er naturligt, beføiet til at give Mere ud, og Statsrevisionerne ville ikke, naar man paaviser denne Lovhjemmel, kunne negte at indstille Udgiften til Rigsdagens Vedtagelse.

Steen: Det er vistnok utvivlsomt, at det er af højeste Vigtighed, at der foretages en Forandring i den hidtil bestaaende Landmaalerexamen, og det er et Arbejde, som allerede er udført i Indenrigsministeriet, og for hvilket jeg troer, at vi Alle maae være det taknemmelige. Der er saa stort et Brug for Landmaalere over hele Landet, at det virkelig er nødvendigt, at de, der ere autoriserede som saadanne, ere istand til at bestride de Forretninger, som man fordrer af dem. Det er jo ogsaa en Sag, som for Landet er af stor Vigtighed, og man skal derfor ikke altså meget vanskeliggjøre Ministeriets Stilling med Hensyn til denne Uddannelse. Det er af denne Grund, at jeg ikke har været i det Mindretal, som har stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at 1,800 Rb. til Underviisning og Examen for vordende Landinspecteurer, ikke bevilges; jeg henhører derimod til det Fleertal, der antager, at de andre 200 Rb. ikke skulle bevilges. Der er nemlig 2 Hovedmaader, hvorpaa man kunde

tænke sig Underviisningen ordnet for Landinspecteurerne; den ene var, at man oprette et fuldstændigt særligt Cursus for dem, og den anden, at man henviste dem til, enten ad privat Bei eller gennem andre offentlige Lærestalter at erholde den fornødne Underviisning, og saaledes blot indskrænkede sig til at afholde den Examen for dem, hvorved det kunde prøves; om de havde erhvervet sig de fornødne Kundskaber. Nu har man ikke kunnet følge nogen af disse to Hovedveie, og man har vist gjort ganske ret i ikke at oprette noget særligt Cursus for dem, det vilde koste for meget, og det kan ikke være fornødent; thi enten maa man stille dem ganske isolerede eller i Forening med allerede bestaaende Lærestalter, og det er hertil, at der fra Udvalgets Fleertals Side er hentydet, naar der er meent, at det kunde komme i Forbindelse med den polytechniske Lærestalt; men jeg troer ikke det lader sig gøre i den Forstand, thi den polytechniske Lærestalts Cursus er et højere videnskabeligt Cursus, hvorimod det, der tænkes oprettet for Landinspecteurerne, er aldeles elementært; altsaa vil det ikke ret kunne lade sig gøre at indrette noget fuldstændigt Cursus, hvorimod man meget vel kan henvise dem til ad privat Bei at søge Kundskab i Mathematik, Korttegning og flere andre Retninger og overlade til dem selv at benytte andre Lærestalters Cursus, forsaavidt der eksisterer Lærestalter, der have saadanne Cursus. Saaledes eksisterer der jo Lærere, som holde Foredrag om Agerdyrkningsystemerne ved den polytechniske Anstalt, og disse kunde jo benyttes; derimod eksisterer der for Tiden ikke noget Cursus i Landmaaling, men saasnart den Forandring kommer i Gang, som er paatænkt, hvorved det nærværende Cursus for Maskinconstruction forandres til et Cursus for civile Ingeniører, saa maa Underviisning i Landmaaling nødvendigvis henhøre derunder, og saa vil man altsaa kunne henvise dem dertil; men dette lader sig for Diebliffet ikke gjøre, og derfor troer jeg, at Ministeriet har været nødsaget til allerede nu at gjøre noget Særskilt for dem, ved at forlange en Bevilling til denne Underviisning; men iøvrigt skjønner jeg ikke, at der behøves særlige Bidrag for at afholde Udgif-